

František Hrubín - Romance pro křídlovku

Literatura

Zasláno od: Dakob

Datum zveřejnění: 30.1.2007

FRANTIŠEK HRUBÍN (1910 - 1971) **ROMANCE PRO KŘÍDLOVKU (1962)**

Hrubín, F.: Romance pro křídlovku, Mladá fronta, Praha, 1998, jedenácté vydání

Tato básnická lyrickoepická skladba je vrcholným dílem Františka Hrubína. Děj se odehrává od 28. srpna 1930 do listopadu roku 1961, hlavní linie příběhu je situovaná do časového rozmezí tří posázavských poutí. Místně je děj zakomponován do jižních Čech. V díle dochází k prolínání časových rovin, autor vyjadřuje velmi silný a krásný milostný zážitek, touhu po životě; jedná se o vzpomínku na mládí. Je použit volný verš, báseň má tragické vyústění, jedná se tedy o žalostnou romanci.

Hlavní postavy – František – postava s autobiografickými rysy, dvacetiletý student, který prožívá velmi silný emotivní zážitek – naplňuje se láskou, je přesvědčen, že potkal tu pravou - Terinu. Tento vztah je sice doprovázen drobnými nesnázemi, například přítomností Viktora, Terinina přítele, který žárlil či díky Tonce, která si dělala na Františka nároky a sváděla ho a v neposlední řadě také tím, že František s Terinou se vídali jen velmi poskrovnu (pouze když Terina během poutě zavítala do vsi, kde bydlel František). Největší tragédií však bylo, když se jednou konala pouť a Terina nedorazila – zemřela na záškrť. Pro Františka to znamenalo životní zklamání.

František se zamiloval do Teriny – dívky „od kolotoče“, ovšem pokud byli spolu, neustále je sledoval Viktor – ten pracoval na střelnici a Terinu měl také velmi rád. František s Terinou spolu prožili několik krásných chvil, jenže Terina musela odjet – vrátit se měla znovu za rok. Mezitím musel František odolávat Tonce, vášnivé a vyzývavé dívce z vesnice a také se musel starat o svého dědečka, který byl po mozkové mrtvici a všude viděl již zesnulé přátelé ze svého mládí – František však dědečkovi odpovídal za ně a staral se o něj s láskou.

Nakonec se spolu milenci setkali ještě jednou, bohužel toto setkání nedopadlo dobře – když František spatřil Terinu, která měla na hlavě Viktorovu čepici, v záchvatu žárlivosti ji uhodil do tváře. Vzápětí si sice uvědomil, co udělal, ale Terina se s ním odmítla stýkat.

Následující rok byl pro Františka utrpením, stále svoji dívku miloval a nemohl se dočkat jejího příjezdu, aby vše napravil. Když však komedianti přijeli, Terina mezi nimi nebyla a Viktor mu oznámil, že v zimě zemřela na záškrť.

Po dlouhé době se Viktor s Františkem znovu setkali. Objali se a navštívili společně Terin hrob. František si znovu uvědomil, že Terinu stále miluje a Viktor při té příležitosti zahrál na svoji křídlovku – byl to nástroj, který v tomto díle symbolizoval lásku i smrt, neboť Viktor na něj hrál nejen na

svatbách, ale i na pohřbech.